

## 2 БИБЛИЯ-ТА

Живость-та и голѣмина-та на свѣто-то писаніе надминува най-първы-ты Римляньскы и Елленскы списатели. Никога Омиръ не можя да приближи до величіе-то на Мойсеевы-ты пѣнія, кои-то сичкы-ты Израилѣанскы дѣца учяхъ наустъ. Ни една пѣсень Гръцка, или Латинска, може достигна высочинѣ-тъ на псалмы-ты; на примѣръ: Псаломъ-тъ что захваща тѣй: “Богъ на Боговеты Господь е говорилъ, и, той призва земь-тъ”, надминува всяко едно чловѣческо въображеніе. Никога омиръ или другъ нѣкой поетъ (стихотворецъ) не е можилъ да ся сравни съ Исаіа, кой-то описва Божіето величество, кое-то е предъ очи ни: “царства-та сѣ като една мръхкѣ отъ прахъ, а вселенна-такато единъ шѣтъръ (чадъръ), когото днесъ поставѣтъ и утрѣ го вдигать.” По нѣкой пѣть тойзи пророкъ има сичкѣ-тъ сладость и сичкѣ-тъ ѣжжност на единъ слогъ въ веселы-ты списанія, кои-то той съставилъ съ кротость; напѣтъ ся въздига толкова что-то оставя себе си съвѣтъ доло. Нѣ кой има въ свѣтовнѣ-тъ дрѣвностъ, дѣто да ся сразни съ чювствителныя Іериміа, кой-то жялно оплаква злины-ты на народа си; или съсъ Наума, кой-то глѣда изъ-далече, умственно, да пада горделивый градъ Невевіа подъ силѣ-тъ на една безчетнѣ войскѣ? Чловѣкъ сяка че глѣда тѣхъ войскѣ, и че чюва оръжія и кола; сичко е описано съ единъ живъ способъ, кой-то очюдва въображеніе-то; и Омира оставя назадъ! Още и Даніилъ, кой-то обявява на Болтазара Бо-